

Mevrouw de voorzitter
Collega's
Mijnheer de gouverneur
Mijnheer de provinciegriffier

Vandaag 29 november 2017, de 333ste dag van het jaar, de 29ste dag van de slachmaand, maar een slachting is het hier niet geworden. De posities zijn inderdaad ingenomen. De oppositie zal allicht ons budget niet goedkeuren, maar je weet maar nooit. En de meerderheid steunt met overtuiging loyaal de deputatie. We vernamen dat reeds in de replieken van de fractieleiders op mijn inleidende toespraak van 22 november.

Ondertussen zijn we 75 tussenkomsten verder, 42 vanuit de oppositie, 33 vanuit de meerderheid. Dat is een mooie verhouding. Ik stel vast dat over de cijfers zelf geen discussie bestaat en dat is al veel als men het over een budget heeft. De gezondheid van de provinciale financiële situatie wordt niet in twijfel getrokken. Het voldoet aan de evenwichtsvoorwaarden en er zijn voldoende reserves en wat men er ook over denkt, op zich is dat al een verdienste, denk ik. Want het is niet alleen de afslanking maar er was ook de afschaffing van het provinciefonds, de afschaffing van de compensatie voor het wegvallen van de outilleringstaks. Terzelfdertijd zijn we erin geslaagd de schuld af te bouwen van 110 euro bij de start van de legislatuur tot 52 euro per inwoner vandaag. En dat alles met gelijkblijvende belastingen.

En het kwam in de voorbije besprekingen ook tot een heus debat. Naar de suggesties en ideeën hebben we aandachtig geluisterd en allicht krijgen we nog de gelegenheid om op sommige aspecten later dieper in te gaan.

Over een aantal aandachtspunten uit de toespraken van de fractieleiders wil ik het nog even hebben.

NVA betreurt dat er fundamenteel niets verandert aan onze beleidsdoelstellingen en vraagt naar een kerntakendebat, een visie op provincie 2.0. Dat de NVA volop wil inzetten op provincie 2.0 verheugt ons uitermate. Dat wij verdergaan op het ingeslagen pad is echter niet meer dan logisch. Wij voeren ons beleidsprogramma verder uit, continuïteit in het beleid geeft immers zekerheid en vertrouwen aan al onze partners. Anderzijds is er wel degelijk ruimte vrijgemaakt voor nieuwe initiatieven en hebben wij de voorbije jaren steeds ingespeeld op nieuwe maatschappelijke uitdagingen.

Vlaams Belang stelt dat we boven onze stand leven en teren op overschotten uit het verleden. Men moet toch nog eens aandachtig onze cijfers bestuderen. Dan zal men inzien – zoals trouwens erkend door andere partijen én door het rekenhof – dat onze financiën kerngezond zijn. We schatten inderdaad onze ontvangsten voorzichtig in zoals het een goede huisvader betaamt en onze uitgaven zijn een zo correct mogelijke raming van wat nodig is om onze acties en actieplannen uit te voeren. Aan de rekeningen kan je zien dat wij steeds een positief rekeningresultaat kunnen voorleggen waardoor we effectief reserves kunnen opbouwen om onze investeringen mee te financieren en extra middelen te voorzien in de volgende budgetten.

Zowel NVA als Vlaams Belang vinden de renovatie van de Leopoldskazerne megalomaan. Ze geloven niet dat de voorziene budgetten volstaan om een nieuw provinciehuis te realiseren. Nu, ik kan maar herhalen wat hier reeds vele malen is gezegd : de nodige

reserves zijn opgebouwd, in het huidige meerjarenplan is de financiering gegarandeerd. Het nieuw provinciehuis komt op een prachtige locatie, waar wij ook flexibel kunnen inspelen op veranderende noden en behoeften.

Groen stelt dan weer dat we een te groot overschot presenteren en te weinig investeren. Zij stellen dat we het geraamde overschot volledig moeten besteden, om zo Vlaanderen een neus te zetten. Middelen die we dan zouden inzetten in duurzame mobiliteit, groene energie, bio-landbouw,... Wij trekken al heel wat middelen uit voor acties in deze sectoren. En we willen hier ook volop verder op inzetten. Maar we streven eerder naar een volledige benutting van de huidige kredieten, eerder dan extra middelen in te schrijven die dan onbenut blijven. Ik verwijs met plezier en ook met enige fierheid naar de miljoenen die we sinds het begin van het meerjarenplan jaarlijks uittrekken voor de aanleg van fietspaden, maar waarvan de uitvoering pas nu op kruissnelheid komt. Ik verwijs ook naar de middelen voor waterbeheersing en zoveel meer.

De fractieleider van CD&V pleit ook na het wegvallen van onze bevoegdheden in Welzijn voor een solidaire provincie. Het is tijd om vooruit te blikken op onze vernieuwde taakstelling en daar positief mee om te gaan. Dat is ook onze bedoeling. Er blijft inderdaad nog altijd een budget van 223 miljoen euro waarmee we vorm geven aan onze grondgebonden bevoegdheden. We zetten verder in op een blijvende coördinerende rol en ondersteuning t.a.v. de lokale besturen en het middenveld. We willen een sterk merk blijven als provincie en dat ook communiceren naar de bevolking en duidelijk zeggen voor wat ze bij ons terecht kunnen. De zorg en de nazorg voor onze personeelsleden die de overstap maken naar Vlaanderen en de lokale besturen is een zorg die ze deelt met andere fractieleiders. Verder vraagt ze extra aandacht voor participatie, zowel inzake het opmaken van klimaatplannen, ruimtelijke plannen, omgevingsvergunningen, het realiseren van een energielandschap,... Aan deze vraag komen we volop tegemoet, niet alleen door de inzet van 'participatiemedewerkers' in zowat alle ruimtelijke projecten, ook door voldoende aandacht te hebben aan communicatie en aan sectoroverschrijdende samenwerkingen met gemeenten, bedrijven en burgers.

Open VLD ziet de toekomst positief, met nieuwe kansen en opportuniteiten. Ook hier aandacht voor onze bekwame medewerkers. De catalogus voor samenwerking met de gemeenten wordt gewaardeerd. Ook de deputatie is ervan overtuigd dat de provincie meer dan ooit zal moeten inspelen op de toenemende vraag naar bovenlokale dienstverlening in verschillende niches. En hiervoor is het inderdaad van belang dat we op een meer geïntegreerde, organisatiebrede en projectmatige manier te werk gaan. Er zijn reeds verschillende trajecten lopende om de organisatiestructuur in deze zin aan te passen. Het werk ligt in elk geval klaar voor de komende legislatuur.

De omgevingsvergunning is inderdaad een mooi voorbeeld van geïntegreerd werken.

De SPa-fractieleider wijst op de veranderende samenstelling van onze raad en ook op de manier waarop we vandaag vergaderen.

Ook zij start met te wijzen op de afslanking van de provincies en het feit dat ze vreest dat men het verschil wel zal voelen na de afslanking. Ze schuift wonen en klimaat als prioritaire thema's naar voor en vraagt extra inspanningen inzake energiezuinigheid, inzonderheid van sociale woningen. Verder vraagt ze aandacht voor de ondersteuning van energie-investeringen. Wonen is inderdaad een basisrecht waar we ook vanuit onze opdrachten rond

grondgebonden bevoegdheden veel aandacht moeten aan besteden. Maar we doen dat ook. En er blijft veel over, onderwijs, mondiale solidariteit, fietsbeleid... Het zijn waardevolle ideeën, zoals we er nog gehoord hebben tijdens de budgetbesprekingen

Collega's, namens de deputatie dank ik u allen voor uw tussenkomsten, uw suggesties, uw kritische bedenkingen.

Slot

De afslanking is iets wat ons allemaal heeft beroerd. Wat door alle partijen is erkend: de tijd van zeuren is voorbij. De afslanking is een feit, we moeten ageren in een nieuwe omgeving en daar zijn we ook volledig klaar voor. Ik citeer graag de VVP-voorzitter Luk Lemmens bij de start van de VVP-campagne voor de provincieraadsverkiezingen vorige zaterdag: "Deze nieuwe focus op grondgebonden materies geeft ons nieuwe kansen om nog beter te doen wat we al lang deden. Als provincies zullen wij vanaf nu de streekmotors zijn in Vlaanderen. Wij gaan de krachtige en dynamische motor zijn achter heel wat initiatieven die de levenskwaliteit van mensen en de werking van bedrijven en organisaties streekgebonden zullen verbeteren".

De voorzitter van de provincieraad Vlaams Brabant Chris Taes stelde terecht : "Steeds meer blijkt dat de provinciebesturen i.p.v. 'het probleem' wel eens de 'oplossing' zouden kunnen zijn".

En u heeft het ongetwijfeld ook gelezen in de krant (DS 27/11/17): "de Vlaming is meer gebonden aan provinciegrenzen dan hij denkt", zoals blijkt uit onderzoek van de professoren Verhetsel en Thomas. De 'gemeenschappen' waarin burgers zich bewegen komen in grote mate overeen met de provinciegrenzen, waaruit ik durf concluderen dat de provincies het aangewezen tussenniveau tussen gewesten en gemeenten zijn en ook zouden moeten blijven.

Met ons MJP en inzonderheid het budget 2018 voorzien we in de nodige middelen om ons beleidsprogramma - zoals voorgesteld bij de start van de legislatuur en aangepast aan onze verscherpte taakstelling na de afslanking - verder uit te voeren. Ons verhaal is niet af. Tot aan de verkiezingen van 14/10/2018 werken wij volop verder aan de realisatie van onze doelstellingen.

Namens de deputatie vraag ik met vertrouwen de goedkeuring van het voorgestelde Budget 2018 en het Meerjarenplan, alsook de goedkeuring van ons belastingsreglement.

Alexander (Sander) Vercamer
Eerste gedeputeerde